

що законодавство і процедури банкрутства використовуються у них, у першу чергу, для оздоровлення економіки. Для України такі умови були створені після прийняття Закон України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" від 30.06.99 р. №784-XIV, який набрав чинність з 1 січня 2000 р. (для сільськогосподарських товаровиробників – з 1 січня 2004р.).

Наук. кер. - Бордюк Ю. В., *ст. викл.*

УСИНОВЛЕННЯ

Алексеева О., *студ.*

Сирітська доля дуже тяжка. І не стільки у матеріальному, скільки у духовному сенсі. Причому, відчуття сирітства ніколи не полишає людину, а ятрить душу все життя. Кожна дитина має природне право на сім'ю, на маму, на тата.

Усиновлення є основною формою влаштування дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування. Воно припиняє правовий зв'язок між батьками і дитиною, тому наявність згоди є первинною умовою його здійснення.

Норма частини 1 ст. 217 СК вимагає вільної згоди батьків. Вільною згода буде лише тоді, коли мати, батько усвідомлюють значення своїх дій та можуть керувати ними.

Усиновлювачем може бути повнолітня дієздатна особа та особи передбачені ст.211 СК.

Особи, які не можуть усиновити дитину – це особи, які подали завідомо неправдиві документи щодо усиновлення; які переслідували мету отримання від усиновлення матеріальної чи іншої вигоди; які уже були усиновителями, але з їх вини усиновлення було скасовано чи визнано недійсним; які перебували на обліку або лікувалися у психоневрологічних та наркологічних диспансерах; не мали постійного заробітку або інших видів доходу, установлених законом.

Мінімальна вікова різниця між усиновлювачем і установлюваним становить 15 років. Була встановлена і гранична межа - 45 років.

На території України існує Державний департамент з усиновлення та захисту прав дитини. Державний департамент з усиновлення та захисту прав дитини - це державна установа, яка сприяє влаштуванню дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування в сім'ї громадян України та іноземців шляхом усиновлення.

Повноваження Державного департаменту з усиновлення та захисту прав дитини: надає громадянам України та іноземцям необхідну інформацію про дітей, щодо яких виникли підстави для усиновлення; веде облік іноземців, які виявили бажання усиновити дитину, перевіряє повноту і правильність оформлення поданих ними документів; організує періодичне друкування інформаційних матеріалів про дітей, які підлягають усиновленню; видає громадянам України та іноземним громадянам, які виявили бажання усиновити дитину, направлення в органи опіки та піклування для підбору дитини і знайомства з нею за місцем її проживання.

Смерть усиновлювача викликає такі ж наслідки, як і смерть рідних матері чи батька. Якщо на момент смерті усиновлювачів дитина є неповнолітньою, вона може бути усиновлена повторно іншою особою.

Стаття 226 СК України гарантує особі право на таємницю перебування на обліку тих, хто бажає усиновити дитину, пошуку дитини для усиновлення, подання заяви про усиновлення та її розгляду, рішення суду про усиновлення.

Якщо всиновлюється дитина, яка не досягла семи років, посадові особи при виявленні її згоди на усиновлення зобов'язані вживати заходів щодо забезпечення таємниці. Отже, законодавство виділяє два види таємниці усиновлення: від дитини та від інших сторонніх осіб.

З метою забезпечення таємниці усиновлення закон допускає зміну прізвища, імені та по батькові особи, яка усиновлена.

Відомості про усиновлення видаються судом лише зі згоди усиновлювача. Таємниця усиновлення охороняється законом.

Недійсним (незаконним) може бути визнане усиновлення, проведене з порушенням вимог, передбачених законом. За загальним правилом, встановленим ст.ст. 217-218 СК України, усиновлення здійснюється зі згоди батьків дитини та зі згоди самої дитини. Тому усиновлення визнається недійсним, якщо воно було

проведено без згоди дитини та батьків. Недійсним визнається також усиновлення, за якого усиновлювач не бажав настання прав та обов'язків, які виникають у результаті усиновлення ("фіктивне усиновлення"). Фіктивне усиновлення формально хоча й відповідає вимогам закону, але не ставить за мету встановлення передбачених законом відносин по усиновленню і не приводить до передбачених законодавством позитивних змін у реальному житті дитини.

Таким чином, на сьогоднішній день усиновлення набуло високого рівня щодо інших видів влаштування дітей позбавлених батьківського піклування. Останнім часом рівень цього процесу зріс серед громадян України. Адже кожна дитина має право жити в щасливій сім'ї.

Наук. кер. - Бордюк Ю.В., *ст. викл.*

ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ ДІТЕЙ ПОЗБАВЛЕНИХ БАТЬКІВСЬКОГО ПІКЛУВАННЯ

Луцик А., студ.

Завданням законодавства про охорону дитинства є розширення соціально-правових гарантій дітей, створення умов для реалізації права кожної дитини на виховання в сім'ї, утримання дітей за принципом родинності, захист майнових та житлових прав дітей, формування системи соціальної адаптації, створення належних умов для фізичного, інтелектуального, духовного та культурного розвитку молодого покоління, також соціально-економічних і правових інститутів з метою захисту прав та законних інтересів дитини в Україні.

Конституцією України, дітям гарантуються всі права, необхідні для їх розвитку і життя, доповнюють та деталізують ці права інші законодавчі акти. Але, незважаючи на досить чітко розроблену, на сьогодні, законодавчу базу щодо захисту прав дітей, в Україні дедалі збільшується кількість дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, значна частина яких поповнює дитячі будинки та школи-інтернати. Спостерігається поширення такого явища, як соціальне сирітство, коли біологічні батьки ухиляються від виконання своїх обов'язків, фактично покидають дитину і не займаються її вихованням, що в свою чергу